

Taner Akçam: Türkün uygarlıkla sınavı

Posted on 13/07/2020

Aslında, Ayasofya konusunda söylenecek tek söz, “yakışık almadı” ve “ayıptır” idi. Ama muhataplarımın bu kelimelerde ifadesini bulan kültürel inceliğe sahip olmadıklarını düşünüyorum. Onun için meseleyi, onların anlayacağı şekilde açık formüle etmek daha doğru olur: Ayasofya’da yapılan açık bir barbarlık göstergesidir. “Türk kültürsüzlüğünün ve yıkıcılığının” tüm dünyaya ilanıdır. Ve Erdoğan-Bahçeli ikilisi, bu “kültürsüzlüğünün” ve “yıkıcılığının” vücut bulmuş halidir.

Neden mi?

Çünkü, bu adımla tüm dünyaya şu söylendi: “her ne kadar 21’inci yüzyılda yaşıyorsak da biz hala 1453’ün fetih zihniyetindeyiz. Bizim 21’inci yüzyılda bile insanlığın kültür mirasını korumak gibi bir kaygımız yoktur.

Bizde, bize bırakılan kültür mirasının ötesine geçecek bir kültür birikimi söz konusu değildir; insanlığın kültür mirası üzerine koyacak taşımız yoktur. Biz, yeni bir kültürel değer yaratamayız. Ancak insanlığın kültür mirasını zapt ederiz, bozarız ya da yıkar ve imha ederiz.”

Yapılan budur. 21’inci yüzyılda, insanlığın kültür mirasının en önemli abidelerinden birisi olan Ayasofya, yeniden Cami yapılarak 1453’deki gibi yeniden fethedilmektedir.

Yapılan kültür yıkıcılığıdır.

Şimdi acaba Erdoğan-Bahçeli ikilisi, niçin geçmişte Türkler hakkında dünyada son derece

olumsuz bir imajın oluşmuş olduğunu ve nedenlerini anlayacaklar mıdır?

Tanınmış 19'uncu yüzyıl Rus düşünürü Nikolay Danilevski, “uygarlık yaratıcı” ve “uygarlık yıkıcı” topluluklar ayrımı yapar. Mısır, Çin, Eski Sami (Asur, Babil, Finike, Keldani), Hint, İran, Yunan, Roma, Yeni Sami (Arap), Germen-Roma (Avrupa) kronolojik sırayla on büyük özgün uygarlık tiplerini sayar ve şöyle devam eder:

“[Bu] olumlu... uygarlıkların yanı sıra, insan evreninde Hunlar, Moğollar ve Türkler gibi aralıklarla parlayıp sönen gelip geçici etmenler vardır. Bunlar yıkıcılık görevlerini yerine getirdikten, can çekişen uygarlıkların ölmesine yardım ettikten ve kalıntılarını dağıttıktan sonra, önceki hiçliklerine dönerler ve ortadan kaybolurlar. Onlara tarihin olumsuz etmenleri diyebiliriz.”

Sadece düşünürlerinde değil, tüm Batı'da, Türklerin kültür yıkıcılığı hakkında söylenmiş son derece fazla söz vardır.

“Her attığı adıyla Türk, Balkan yarımadasında binlerce yıllık kültürün ürünlerini ayaklar altına aldı (çiğnedi).”

“Türk nerde bir ağaç görse, onu keser”; “Türkler, her tarafta kültürleri yok ettiler ve mülklerine aldıklarını korumadılar. Onlar hiçbir biçimde kültür halkı değildiler ve işgal ettikleri kültürel zemin üzerinde de olmayı başaramadılar.”

“Osmanlının ayak bastığı yer yeşermez”, Türklerin ayak bastığı yerler “kurudu, ot bitmedi.”
“Osmanlı egemenleri ele geçirdikleri yerleri yakıp yıkmaktan, bozmaktan başka bir şey yapmadılar.”

Hatta bazı kaynaklarda, Türklerin kıyıcılığı ve acımasızlığının sadece yabancılara karşı olmadığı söylenir. Türk yöneticileri, “en küçücük bir kuşku duyduklarında kendi insanlarını

da zalimce boğarlar, öldürürler.”

Şimdi bunlar gene söylense, Erdoğan ve Bahçeli “hayır öyle değil” diyebilecekler midir?

Ülkeyi ne hale getirdiklerine bakın. İktidara karşı ağzını açmak isteyen hemen her insan baskı gördü, görüyor, hapse atıldı, atılıyor.

Yok edilen ve yıkılan sadece insan değildir. Bu topraklardaki kültürel miras ve onun da ötesinde doğa da bu yıkımından nasibini alıyor.

Yaptıkları, korkunç bir sınırsız güç kullanma hali; gözü dönmüş bir yıkma hırsından başka bir şey değildir.

Aslında Erdoğan-Bahçeli ikilisi, kökleri bu topraklarda çok derinlerde olan bir barbarlık, bir yıkım geleneğini temsil ediyorlar.

Bugün Anadolu coğrafyası yıkılmış harap olmuş ya da ahır ve depo olarak kullanılan binlerce Kilise ve kutsal binalarla doludur.

Erdoğan-Bahçeli ikilisi (buna rahatlıkla Doğu Perinçek’i de ekleyebilirsiniz), Anadolu’yu yakan, yıkan sadece insanların sürmek ve imha etmekle sınırlı kalmayan, onların kültür mirasını da tahrip eden, yok eden bu yıkıcı geleneğin temsilcisidirler.

Bugün Türk yıkıcılığı, tahripçiliği Erdoğan-Bahçeli-Perinçek koalisyonu olarak iktidardadır.

Bu nedenle bunlara karşı çıkmak, her Türk için bir uygarlık savaşı olarak anlaşılmalıdır.

Anadolu Kültür Vakfı Kurucusu, yani bu toprakların kültürel mirasını ve uygarlığın korumak isteyen Osman Kavala’nın bu yıkıcılar tarafından içeri atılmış olması son derece anlamlıdır.

Söz konusu olan, Türkün uygarlık imtihanından başka bir şey değildir.

Sonuçta kazanan uygarlık olacaktır.

1 Metindeki sözler, Dođan Avcıoğlu, Türklerin Tarihi, Cilt I, ve Onur Bilge Kula, Alman Kültüründe Türk İmgesi III, adlı eserlerden alınmıştır.

Taner Akçam